

APROBAT
MANAGER

SPITALUL JUDEȚEAN DE URGENȚĂ BISTRITĂ	
INTRARE Nr.	6302/02.08.18
IEȘIRE	/

CODUL DE ETICĂ ȘI DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ

*al
Spitalului Județean de Urgență Bistrița*

CUPRINS:

Capitolul I Domeniul de aplicare si principii generale

Capitolul II Norme generale de conduita profesionala a personalului

Capitolul III Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala

Capitolul IV Raporturi profesionale cu alti profesioniști din domeniul medico-sanitar si institutii

Capitolul V Situatii speciale

Capitolul VI Educatia medicala continua

Capitolul VII Obligatii etice si deontologice

Capitolul VIII Dispozitii finale

Capitolul I Domeniul de aplicare și principii generale

Art. 1. Domeniul de aplicare

(1) Codul de conduita profesionala și de etica al Spitalului Județean de Urgenta Bistrița cuprinde un ansamblu de principii și reguli ce reprezintă valorile fundamentale în baza cărora se desfășoară activitatea.

(2) Normele de conduita profesionala prevăzute de prezentul cod de conduita sunt obligatorii pentru personalul Spitalului Județean de Urgenta Bistrița încadrat în baza prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările ulterioare.

(3) Sanatatea omului este telul suprem al actului medical. Obligatia medicului constă în a apăra sanatatea fizică și mentală a omului, în a ușura suferințele, în respectul vieții și demnității persoanei umane, fără discriminări în funcție de vârstă, sex, rasă, etnie, religie, naționalitate, condiție socială, ideologie politică sau orice alt motiv, în timp de pace, precum și în timp de război. Respectul datorat persoanei umane nu încetează nici după decesul acesteia.

(4) În exercitarea profesiei sale, medicul acordă prioritate intereselor pacientului, care primează asupra oricărui alte interese.

Art. 2. Obiective

Obiectivele prezentului cod de conduita urmăresc să asigure:

- a) ocrotirea drepturilor pacientului;
- b) respectarea obligațiilor profesionale de către personalul Spitalului Județean de Urgenta Bistrița;
- c) creșterea calității serviciului public, o bună administrare în realizarea interesului public, precum și eliminarea birocratiei și a faptelor de corupție din administrația publică, prin:
 - reglementarea normelor de conduita profesionala necesare realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creării și menținerii la nivel înalt a prestigiului și a personalului Spitalului Județean de Urgenta Bistrița;
 - informarea publicului cu privire la conduita profesionala la care este îndreptățit să se aștepte din partea personalului Spitalului Județean de Urgenta Bistrița;
 - crearea unui climat de încredere și respect reciproc între pacienți și personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița;

Art. 3. Principii generale

Principiile care guvernează conduita profesională a personalului medical al Spitalului Județean de Urgență Bistrița sunt următoarele:

- (1) exercitarea profesiilor medicale se face exclusiv în respect față de viața și de persoana umană;
- (2) în orice situație primează interesul pacientului și sănătatea publică;
- (3) respectarea în orice situație a drepturilor pacientului;
- (4) colaborarea, ori de câte ori este cazul, cu toți factorii implicați în asigurarea stării de sănătate a pacientului;
- (5) acordarea serviciilor medicale se va face la cele mai înalte standarde de calitate posibile, pe baza unui nivel înalt de competențe, aptitudini practice și performanțe profesionale fără niciun fel de discriminare;
- (6) în exercitarea profesiilor medicale trebuie să dovedească loialitate și solidaritate unii față de alții în orice împrejurare, să își acorde colegial ajutor și asistență pentru realizarea îndatoririlor profesionale;

- (7) personalul medical trebuie să se comporte cu cinste și demnitate profesională și să nu prejudicieze în niciun fel profesia sau să submineze încrederea pacientului;
- (8) prioritatea interesului pacientului - principiu conform căruia personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița are îndatorirea de a considera interesul pacientului mai presus decât interesul personal, în exercitarea atribuțiilor funcției;
- (9) asigurarea egalității de tratament al pacientului în fața personalului Spitalului Județean de Urgență Bistrița, principiu conform căruia personalul are îndatorirea de a aplica același regim în situații identice sau similare;
- (10) profesionalismul - principiu conform căruia personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița are obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiințiozitate;
- (11) imparțialitatea și nediscriminarea - principiu conform căruia angajații Spitalului Județean de Urgență Bistrița sunt obligați să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes politic, economic, religios sau de altă natură, în exercitarea atribuțiilor funcției;
- (12) integritatea morală - principiu conform căruia personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița îi este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru el sau pentru altul, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material;
- (13) libertatea gândirii și a exprimării - principiu conform căruia personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița poate să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri;
- (14) cinstea și corectitudinea - principiu conform căruia, în exercitarea funcției și în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița trebuie să fie de bunăcredință și să acționeze pentru îndeplinirea conformă a atribuțiilor de serviciu;
- (15) deschiderea și transparența - principiu conform căruia activitățile desfășurate de angajații Spitalului Județean de Urgență Bistrița în exercitarea atribuțiilor funcțiilor lor sunt publice și pot fi supuse monitorizării pacienților.

Principiile care guvernează conduita profesională a **farmacistului** în cadrul Spitalului Județean de Urgență Bistrița sunt următoarele:

- (1) Codul deontologic al farmacistului cuprinde un ansamblu de principii și reguli ce reprezintă valorile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de farmacist pe teritoriul României.
- (2) Prezentul cod exprimă adevărată adeziunea farmacistilor români la Carta Universală a Drepturilor Omului și la Carta Farmaciei Europene.
- (3) Codul deontologic al farmacistului are drept principal scop:
 - a) ocrotirea drepturilor pacienților;
 - b) respectarea obligațiilor profesionale de către farmaciști;
 - c) apărarea demnității și a prestigiului profesiunii de farmacist.
- (4) În exercitarea profesiei sale, farmacistul furnizează servicii de sănătate specializate pacientului și publicului în general fără niciun fel de discriminare.
- (5) Relațiile dintre farmacist și beneficiarii serviciilor acordate trebuie să aibă la bază încrederea în competența și experiența profesională a farmacistului.
- (6) Această încredere obligă farmacistul să de-a lungul întregii sale cariere să asigure și să mențină la cel mai înalt nivel performanțele și conduita sa profesională și personală, să își actualizeze cunoștințele profesionale permanent în sfera activității sale.
- (7) Principiile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de farmacist sunt următoarele:
 - a) exercitarea profesiei se face exclusiv în respect față de viața și de persoana umană;
 - b) în orice situație primează interesul pacientului și sănătatea publică;

- c) respectarea în orice situație a drepturilor pacientului;
 - d) colaborarea ori de câte ori este cazul cu toți factorii implicați în asigurarea stării de sănătate a pacientului;
 - e) adoptarea unui rol activ față de informarea și educația sanitară a publicului, precum și față de combaterea toxicomaniei, polipragmaziei, dopajului, automedicației și a altor flageluri;
 - f) acordarea serviciilor farmaceutice se face la cele mai înalte standarde de calitate posibile pe baza unui nivel înalt de competență științifică, aptitudini practice și performanțe profesionale, în concordanță cu progresele științelor și practicii farmaceutice;
 - g) în exercitarea profesiei farmacistii trebuie să dovedească loialitate și solidaritate unii față de alții în orice împrejurare, să își acorde colegial ajutor și asistență pentru realizarea îndatoririlor profesionale;
 - h) farmacistii trebuie să se comporte cu cinste și demnitate profesională și să nu prejudicieze în niciun fel profesia de farmacist sau să submineze încrederea publică în aceasta.
- (8) În situațiile în care în rezolvarea unei probleme alegerea soluției nu este prevăzută în normele legale, farmacistul trebuie să ia o decizie concordanță cu etica profesiei și să își asume responsabilitatea.
- (9) Pentru respectarea principiilor de mai sus farmacistul este obligat să își păstreze libertatea și independența profesională conform jurământului profesiei.
- (10) Colegiul Farmacistilor din România garantează menținerea standardelor profesionale la cel mai înalt nivel posibil, în scopul ocrotirii sănătății publice, prin supravegherea respectării de către farmaciști a îndatoririlor profesionale și a eticii profesionale, precum și prin apărarea independenței, onoarei și demnității profesionale.

Principiile care guvernează conduita profesională a **persoanelor care desfășoară activitatea de control financiar preventiv propriu** în cadrul Spitalului Județean de Urgență Bistrița sunt următoarele:

- (1) Competența profesională. Persoana desemnată să exercite controlul financiar preventiv propriu trebuie să cunoască și să aplice cu consecvență și fermitate prevederile legale în domeniu, asigurând legalitatea și regularitatea proiectelor de operațiuni ce fac obiectul vizei, precum și încadrarea acestora în limitele creditelor bugetare sau ale creditelor de angajament. În acest scop, aceasta are obligația să cunoască în permanență toate reglementările legale specifice domeniului în care își exercită atribuțiile de acordare a vizei de control financiar preventiv propriu;
- (2) Independența decizională în condițiile separării atribuțiilor. Persoana desemnată să exercite controlul financiar preventiv propriu este independentă în luarea deciziilor și nu i se poate impune în niciun fel acordarea sau refuzul vizei de control financiar preventiv propriu. Pentru actele sale, întreprinse cu bună credință, în exercitiul atribuțiilor sale și în limita acestora, cu respectarea prevederilor legale, persoana respectivă nu poate fi sancționată sau schimbată din această activitate. Conducerea entității publice în care se exercită activitatea de control financiar preventiv propriu este obligată să ia măsurile necesare pentru separarea atribuțiilor de aprobare, efectuare și control a operațiunilor, astfel încât acestea să fie încredințate unor persoane diferite;
- (3) Obiectivitate. În exercitarea activității de control financiar preventiv propriu și, mai ales, în luarea deciziei de a acorda sau respinge viza, persoana desemnată trebuie să verifice sistematic și temeinic proiectele de operațiuni, să nu cedeze unor prejudecăți, presiuni sau influențe ce i-ar putea afecta aprecierea corectă a acestora, să dea dovadă de imparțialitate, să aibă o atitudine neutră, lipsită de subiectivism;
- (4) Conduita morală. Persoana desemnată cu exercitarea activității de control financiar preventiv propriu trebuie să fie de o probitate morală recunoscută, să aibă o conduită corectă, să dea dovadă

de comportare profesională ireproșabilă, la nivelul celor mai înalte standarde. Aceasta trebuie să aibă o comportare demnă în societate, să-și desfășoare activitatea astfel încât să aibă o bună reputație;

(5) **Confidențialitate.** Persoana desemnată să exercite activitate de control financiar preventiv propriu este obligată să păstreze secretul de stat, secretul de serviciu, după caz, în legătură cu conținutul proiectelor de operațiuni ce fac obiectul vizei, să nu divulge în nici un fel informațiile unei terțe persoane, cu excepția cazurilor în care este autorizată în mod expres de către cei în drept, sau în situația în care furnizarea informației reprezintă o obligație legală sau profesională;

(6) **Incompatibilitate.** Nu pot fi desemnate să exercite activitate de control financiar preventiv propriu persoanele aflate în curs de urmărire penală, de judecată, sau care au fost condamnate pentru fapte privitoare la abuz în serviciu, fals, uz de fals, înșelăciune, dare sau luare de mită și alte infracțiuni prin care au produs daune patrimoniului persoanelor fizice sau juridice.

Art. 4. Termeni

În înțelesul prezentului cod, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **personal al Spitalului Județean de Urgență Bistrița** - persoana numită într-o funcție în cadrul Spitalului Județean de Urgență Bistrița în condițiile Legii nr. 53/2003, cu modificările ulterioare;
- b) **funcție** - ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite de Spitalul Județean de Urgență Bistrița, în temeiul legii, în fișa postului;
- c) **interesul pacientului** - acel interes care implică garantarea și respectarea de către a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale pacienților, recunoscute de Constituție, legislația internă și tratatele internaționale la care România este parte, precum și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienței, eficacității și economicității cheltuirii resurselor;
- d) **interes personal** - orice avantaj material sau de altă natură, urmărit ori obținut, în mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru alții, de către personalul contractual prin folosirea reputației, influenței, facilităților, relațiilor, informațiilor la care are acces, ca urmare a exercitării atribuțiilor funcției;
- e) **conflict de interese** - acea situație sau împrejurare în care interesul personal, direct ori indirect, al angajatului Spitalului Județean de Urgență Bistrița contravine interesului pacientului, astfel încât afectează sau ar putea afecta independența și imparțialitatea sa în luarea deciziilor ori îndeplinirea la timp și cu obiectivitate a îndatoririlor care îi revin în exercitarea funcției deținute;
- f) **informație de interes public** - orice informație care privește activitățile sau care rezultă din activitățile unei autorități publice ori instituții publice, indiferent de suportul ei;
- g) **informație cu privire la date personale** - orice informație privind o persoană identificată sau identificabilă.

Capitolul II Norme generale de conduită profesională a personalului Spitalului Județean de Urgență Bistrița

Art. 5. Asigurarea unui serviciu public de calitate

(1) Personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița are obligația de a asigura un serviciu public de calitate în beneficiul pacientului, prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor Spitalului Județean de Urgență Bistrița, în limitele atribuțiilor stabilite prin fișa postului.

(2) În exercitarea funcției personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița are obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparență administrativă, pentru a câștiga și a menține încrederea pacientului în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea Spitalului Județean de Urgență Bistrița

Art. 6. Respectarea Constituției și a legilor

(1) Angajații Spitalului Județean de Urgență Bistrița au obligația ca, prin actele și faptele lor, să respecte Constituția, legile țării și să acționeze pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale, în conformitate cu atribuțiile care le revin, cu respectarea eticii profesionale.

(2) Personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița trebuie să se conformeze dispozițiilor legale privind restrângerea exercitării unor drepturi, datorată naturii funcțiilor deținute.

Art. 7. Loialitatea față de Spitalul Județean de Urgență Bistrița

(1) Personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița are obligația de a apăra cu loialitate prestigiul spitalului în care își desfășoară activitatea, precum și de a se abține de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acestuia.

(2) Angajaților Spitalului Județean de Urgență Bistrița le este interzis:

a) să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea Spitalului Județean de Urgență Bistrița, cu politicile și strategiile acestuia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;

b) să facă aprecieri în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care activitatea Spitalului Județean de Urgență Bistrița are calitatea de parte, dacă nu sunt abilitați în acest sens;

c) să dezvăluie informații care nu au caracter public, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) să dezvăluie informațiile la care au acces în exercitarea funcției, dacă aceasta dezvăluire este de natură să atragă avantaje necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile Spitalului Județean de Urgență Bistrița ori ale unor angajați contractuali, precum și ale persoanelor fizice sau juridice;

e) să acorde asistență și consultanță persoanelor fizice sau juridice, în vederea promovării de acțiuni juridice ori de altă natură împotriva statului sau Spitalului Județean de Urgență Bistrița;

(3) Prevederile alin. (2) lit. a) - d) se aplică și după încetarea raportului de muncă, pentru o perioadă de 2 ani, dacă dispozițiile din legi speciale nu prevăd alte termene.

(4) Prevederile prezentului cod de conduită nu pot fi interpretate ca o derogare de la obligația legală a personalului contractual de a furniza informații de interes public celor interesați, în condițiile legii.

Art. 8. Libertatea opiniilor

(1) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu angajații Spitalului Județean de Urgență Bistrița au obligația de a respecta demnitatea funcției deținute, coreland libertatea dialogului cu promovarea intereselor autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea.

(2) În activitatea lor angajații Spitalului Județean de Urgență Bistrița au obligația de a respecta libertatea opiniilor și de a nu se lăsa influențați de considerente personale.

(3) În exprimarea opiniilor, personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița trebuie să aibă o atitudine conciliantă și să evite generarea conflictelor datorate schimbului de păreri.

Art. 9. Activitatea publică

(1) Relațiile cu mijloacele de informare în masă se asigură de către persoanele desemnate în acest sens de conducătorul Spitalului Județean de Urgență Bistrița, în condițiile legii.

(2) Angajații Spitalului Județean de Urgență Bistrița desemnați să participe la activități sau dezbateri publice, în calitate oficială, trebuie să respecte limitele mandatului de reprezentare încredințat de conducătorul Spitalului Județean de Urgență Bistrița

(3) În cazul în care nu sunt desemnați în acest sens, angajații Spitalului Județean de Urgență Bistrița pot participa la activități sau dezbateri publice, având obligația de a face cunoscut faptul că opinia exprimată **nu** reprezintă punctul de vedere oficial al Spitalului Județean de Urgență Bistrița

Art. 10. Activitatea politică

În exercitarea funcției deținute, personalului Spitalului Județean de Urgență Bistrița îi este interzis:

- a) să participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice;
- b) să furnizeze sprijin logistic candidaților la funcții de demnitate publică;
- c) să colaboreze, atât în cadrul relațiilor de serviciu, cât și în afara acestora, cu persoanele fizice sau juridice care fac donații ori sponsorizări partidelor politice;
- d) să afișeze în cadrul autorităților sau instituțiilor publice însemne ori obiecte inscripționate cu sigla sau denumirea partidelor politice ori a candidaților acestora.

Art. 11. Folosirea imaginii proprii

În considerarea funcției pe care o deține, personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița are obligația de a nu permite utilizarea numelui sau a imaginii proprii în acțiuni publicitare pentru promovarea unei activități comerciale, precum și în scopuri electorale.

Art. 12. Cadrul relațiilor în exercitarea atribuțiilor funcției

(1) În relațiile cu personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița, precum și cu persoanele fizice sau juridice, angajații instituției sunt obligați să aibă un comportament bazat pe respect, bunăcredință, corectitudine și amabilitate.

(2) Personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița are obligația de a nu aduce atingere onoarei, reputației și demnității persoanelor din cadrul Spitalului, precum și ale persoanelor cu care intră în legătură în exercitarea funcției, prin:

- a) întrebuintarea unor expresii jignitoare;
- b) dezvaluirea aspectelor vieții private;
- c) formularea unor sesizări sau plângeri calomnioase.

(3) Personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița trebuie să adopte o atitudine imparțială și justificată pentru rezolvarea clară și eficientă a problemelor pacienților.

Personalul contractual are obligația să respecte principiul egalității pacienților în fața legii și a Spitalului Județean de Urgență Bistrița, prin:

- a) promovarea unor soluții coerente, conform principiului tratamentului nediferențiat, raportate la aceeași categorie de situații de fapt;
- b) eliminarea oricărei forme de discriminare bazate pe aspecte privind naționalitatea, convingerile religioase și politice, starea materială, sănătatea, vârsta, sexul sau alte aspecte.

Art. 13. Conduita in cadrul relatiilor internationale

(1) Personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița care reprezintă autoritatea sau institutia publica in cadrul unor organizatii internationale, institutii de invatamant, conferinte, seminarii si alte activitati cu caracter international are obligatia sa promoveze o imagine favorabila tarii si a Spitalului.

(2) In relatiile cu reprezentantii altor state, angajatii Spitalului Județean de Urgență Bistrița au obligatia de a nu exprima opinii personale privind aspecte nationale sau dispute internationale.

(3) In deplasările in afara tarii, personalul Spitalului este obligat sa aiba o conduita corespunzătoare regulilor de protocol si sa respecte legile si obiceiurile tarii gazda.

Art. 14. Interdicția privind acceptarea cadourilor, serviciilor si avantajelor

Angajatii Spitalului Județean de Urgență Bistrița nu trebuie sa solicite ori sa accepte sume de bani, cadouri, servicii, favoruri, invitatii sau orice alt avantaj, care le sunt destinate personal, familiei, parintilor, prietenilor ori persoanelor cu care au avut relatii de afaceri sau de natura politica, care le pot influenta imparțialitatea in exercitarea functiilor publice detinute ori pot constitui o recompensa in raport cu aceste functii.

Art. 15. Participarea la procesul de luare a deciziilor

(1) In procesul de luare a deciziilor angajatii Spitalului Județean de Urgență Bistrița au obligatia sa actioneze conform prevederilor legale si sa isi exercite capacitatea de apreciere in mod fundamental si imparțial.

(2) Angajatii Spitalului Județean de Urgență Bistrița au obligatia de a nu promite luarea unei decizii de catre spital, precum si indeplinirea atributiilor in mod privilegiat.

Art. 16. Obiectivitate in evaluare

(1) In exercitarea atributiilor specifice functiilor de conducere, angajatii Spitalului Județean de Urgență Bistrița au obligatia sa asigure egalitatea de sanse si tratament cu privire la dezvoltarea carierei pentru personalul din subordine. Spitalul are obligatia sa examineze si sa aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competentei profesionale pentru personalul din subordine, atunci cand propune ori aproba avansari, promovari, transferuri, numiri sau eliberari din functii ori acordarea de stimulente materiale sau morale, excluzand orice forma de favoritism ori discriminare.

(3) Personalul contractual de conducere are obligatia de a nu favoriza sau defavoriza accesul ori promovarea in functiile contractuale pe criterii discriminatorii, de rudenie, afinitate sau alte criterii neconforme cu principiile prevazute la art. (3).

Art. 17. Folosirea abuziva a atributiilor functiei detinute

(1) Personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița are obligatia de a nu folosi atributiile functiei detinute in alte scopuri decat cele prevazute de lege.

(2) Prin activitatea de luare a deciziilor, de consiliere, de evaluare sau de participare la anchete ori actiuni de control, personalul Spitalului nu poate urmări obtinerea de foloase sau avantaje in interes personal ori producerea de prejudicii materiale sau morale altor persoane.

(3) Angajatii Spitalului Județean de Urgență Bistrița au obligatia de a nu interveni sau influenta vreo ancheta de orice natura, din cadrul institutiei sau din afara acesteia, in considerarea functiei pe care o detin.

(4) Angajații Spitalului au obligația de a nu impune altor angajați ai spitalului să se înscrie în organizații sau asociații, indiferent de natura acestora, ori de a nu le sugera acest lucru, promitându-le acordarea unor avantaje materiale sau profesionale.

Art. 18. Utilizarea resurselor publice

(1) Personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița este obligat să asigure ocrotirea proprietății publice și private a statului și a unităților administrativ-teritoriale, să evite producerea oricărui prejudiciu, acționând în orice situație ca un bun proprietar.

(2) Personalul Spitalului are obligația să folosească timpul de lucru, precum și bunurile aparținând spitalului numai pentru desfășurarea activităților aferente funcției deținute.

(3) Personalul Spitalului Județean de Urgență Bistrița trebuie să propună și să asigure, potrivit atribuțiilor care îi revin, folosirea utilă și eficientă a banilor publici, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Personalului Spitalului care desfășoară activități publicistice în interes personal sau activități didactice îi este interzis să folosească timpul de lucru ori logistica autorității sau a instituției publice pentru realizarea acestora.

Art. 19. Limitarea participării la achiziții, concesiuni sau închirieri

(I) Orice angajat al Spitalului Județean de Urgență Bistrița poate achiziționa un bun aflat în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, supus vânzării în condițiile legii, cu excepția următoarelor cazuri:

a) când a luat cunoștința, în cursul sau ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, despre valoarea ori calitatea bunurilor care urmează să fie vândute;

b) când a participat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, la organizarea vânzării bunului respectiv;

c) când poate influența operațiunile de vânzare sau când a obținut informații la care persoanele interesate de cumpărarea bunului nu au avut acces.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul concesiunii sau închirierii unui bun aflat în proprietatea publică ori privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale.

(3) Angajaților Spitalului Județean de Urgență Bistrița le este interzisă furnizarea informațiilor referitoare la bunurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, supuse operațiunilor de vânzare, concesiune sau închiriere, în alte condiții decât cele prevăzute de lege.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul realizării tranzacțiilor prin intermediu sau în situația conflictului de interese.

Capitolul III Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala

Art. 20. Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a medicului:

(1) Despre independenta profesionalii a medicului și responsabilitate:

- a) Medicul are independenta profesionala absoluta, libertatea absoluta a prescriptiilor și actelor medicale pe care le considera necesare, in limitele competentei sale și este raspunzator pentru acestea. In cazul limitarii prin constrangeri administrative și/sau economice a independentei sale, medicul nu este raspunzator;
- b) Medicul nu va garanta vindecarea afectiunii pentru care pacientul i s-a adresat;
- c) In activitatea medicală ce se desfașoara in echipa (sectii de spital, proces de invatamant medical tip rezidentiat), raspunderea pentru actele medicale apartine șefului echipei, in limitele atributiilor administrative de coordonare, și medicului care efectueazii direct actul medical, in limitele competentei sale profesionale și rolului care i-a fost atribuit de șeful echipei. in echipele interdisciplinare, șeful echipei se considera a fi medicul din specialitatea 'in care s-a stabilit diagnosticul major de internare, daca nu exista reglementari speciale care sa prevada altfel;
- d) Incredintarea totala sau partiala a obligatiilor proprii catre alte persoane, in lipsa controlului personal, constituie abatere deontologica;
- e) Exprimarea consimtamantului informal al pacientului pentru tratament nu inlatura responsabilitatea medicului pentru eventualele greșeli profesionale;
- f) Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesionala, medicii din sistemul public sau privat incheie o asigurare de raspundere civila pentru greseli in activitatea profesionala;

(2) Secretul profesional:

- a) Secretul profesional este obligatoriu, cu exceptia situatiilor prevăzute de lege;
- b) Fac obiectul secretului profesional tot ceea ce medicul, in timpul exercitării profesiei sale, a aflat direct sau indirect in legatura cu viata intima a bolnavului, a familiei, a apartinatorilor, precum și probleme de diagnostic, prognostic, tratament, diverse circumstante 'in legatura cu boala. Secretul profesional persista și dupa terminarea tratamentului san decesul pacientului;
- c) Secretul profesional trebuie pastrat și fata de apartinatori, daca pacientul nu dorește altfel;
- d) Secretul profesional trebuie pastrat fata de colegi, cadre sanitare și institutiile medicale care nu sunt implicate in actul medical al pacientului in cauza;
- e) in comunicările știintifice cazurile vor fi in asa fel prezentate incat identitatea bolnavului sa nu poata fi recunoscuta;
- f) In cazul in care nu este contrar intereselor pacientului, medicul curant va permite accesul mass-media la pacient numai cu acceptul acestuia. Medicii șefi ai unităților medicale sunt obligați sa ia toate masurile in asa fel incât accesul mass-media la pacient sa se faca numai cu acceptul medicului curant și al pacientului.

Acordarea de informații cu privire la un anumit caz se poate face numai cu acordul pacientului, al medicului curant și al șefului unității medicale;

- g) Evidentele medicale trebuie pastrate ca materiale secrete profesionale;

(3) Reguli generale de comportament in activitatea medicalii:

- a) Medicul nu poate trata un pacient fără a-l examina medical in prealabil, personal. Numai in cazuri excepționale, de urgenta sau in cazuri de forta majora (imbolnaviri pe nave maritime aflate in mers, pe avioane in zbor, locuri inaccesibile sau in timp util) se vor da indicații de tratament prin mijloace de telecomunicații;
- b) Medicul poate executa o activitate medicala doar daca are pregatire și practica suficienta pentru aceasta. Aceasta prevedere nu se aplica in cazuri de urgenta vitala, care nu poate fi rezolvata altfel;

- c) Medicul poate utiliza numai aparate de diagnostic sau tratament autorizate și pentru manuirea carora are pregătire ori suficiența practică;
- d) Dacă în urma examinării sau în cursul tratamentului medicul consideră că nu are suficiente cunoștințe ori experiența pentru a asigura o asistență corespunzătoare, va solicita un consult, prin orice mijloace, cu alți specialiști sau va îndruma bolnavul către aceștia;
- e) În caz de pericol de moarte iminent, medicul va rămâne lângă pacient atât timp cât este nevoie de ajutorul lui profesional;
- f) Pacientul nevindecabil va fi tratat cu aceeași grijă și aceeași atenție ca și cel care are șanse de vindecare;
- g) Medicul va informa pacientul asupra bolii acestuia, tratamentului necesar și a șanselor de însănătoșire. Medicul va evita să trezească prin comportamentul lui imaginea unei boli mai grave decât este ea în realitate;
- h) Medicul va păstra o atitudine de strictă neutralitate și neamestec în problemele familiale ale bolnavului, exprimându-și părerea numai dacă este solicitat și numai dacă intervenția este motivată de interesul sănătății bolnavului;
- i) Medicul nu trebuie să se implice în problemele legate de interesele materiale din familia bolnavului sau;

(4) Obligativitatea acordării asistenței medicale:

- a) Medicul care se găsește în prezența unui bolnav sau rănit în pericol are obligația să îi acorde asistență la nivelul posibilităților momentului și locului ori să se asigure că cel în cauză primește îngrijirile necesare;
- b) În caz de calamități naturale sau accidente în masă, medicul este obligat să răspundă la chemare, chiar să își ofere de bunăvoie serviciile medicale imediat ce a luat cunoștința despre eveniment;
- c) Medicul poate refuza acordarea de îngrijiri de sănătate din motive personale sau profesionale temeinice, îndrumând pacientul spre alte surse de îngrijire medicală, cu excepția situațiilor de urgență. Medicul este obligat să pună la dispoziție confratelui care preia pacientul toate informațiile medicale referitoare la caz;

(5) Întreținerea și folosirea cunoștințelor profesionale. Educația medicală continuă:

- a) Medicii au datoria de a-și perfecționa continuu cunoștințele profesionale;
- b) În folosirea unor metode terapeutice noi trebuie să primeze interesul pacientului, iar acestea nu pot fi utilizate decât după evaluarea raportului risc-beneficiu;

(6) Integritatea și imaginea medicului:

- a) Medicul trebuie să fie model de comportament etico-profesional, contribuind la creșterea nivelului său profesional și moral, a autorității și prestigiului profesiei medicale pentru a merita stima și încrederea pacienților și a colaboratorilor;
- b) Medicul nu trebuie să se folosească de un mandat electoral, o funcție administrativă sau de alte autorități pentru a-și crește clientela;
- c) Medicul poate folosi numai titlul la care are dreptul, conform pregătirii sale profesionale;
- d) Informările privind serviciile medicale sunt acceptate, cu condiția să fie corecte, și se pot referi la sediul profesional, orele de funcționare, conducerea instituției medicale, specialitatea și titlul medicului, metodele de diagnostic și tratament folosite (aceste informații trebuie să se refere numai la metode de diagnostic și tratament fundamentate științific și acceptate în lumea medicală. Nu trebuie să conțină informații eronate sau care ar putea induce pacienții în eroare, tarifele percepute (aceste informații nu trebuie să inducă pacienților impresia că neapelarea la serviciile medicului respectiv le poate pune în pericol starea de sănătate fizică sau psihică);

- e) Medicul nu poate face reclama unor medicamente sau bunuri medicale de consum. Mentionarea denumirii unor medicamente sau bunuri medicale in cuprinsul unor articole, cărți, facuta in scop știintific, nu se considera reclama;
- f) Medicul nu trebuie sa faca propaganda in mediile nemedicale sau chiar medicale unor procedee de diagnostic ori tratament insuficient probate, fie sa sublinieze și rezervele ce se impun;
- g) Este contrara eticii intelegerea dintre doi medici, intre medic și farmacist sau intre medic și un cadru sanitar sau auxiliar sanitar pentru obtinerea de avantaje materiale;
- h) Este interzisa medicului practician implicarea in distribuirea unor remedii, aparate sau produse medicamentoase autorizate ori neautorizate;
- i) Este interzisa practicarea de catre medic a unor activitati care dezonoareaza profesia medicala. Orice medic trebuie sa se abțină, chiar in afara vietii profesionale, de la acte de natura sa duca la desconsiderarea acesteia;
- j) Medicul nu poate fi obligat sa își exercite profesia in conditii ce ar putea compromite calitatea ingrijirilor medicale și a actelor sale profesionale, cu exceptia urgentelor medico-chirurgicale vitale;
- k) Medicul nu poate propune sau aplica pacientului ca benefice ori lipsite de riscuri remedii sau procedee iluzorii ori insuficient probate. Orice practica nestiintifica este interzisa;
- l) Este interzisa acordarea de facilități, colaborarea sau sprijinirea oricarei persoane care practica ilegal medicina. Medicul are obligația de a sesiza existenta unor astfel de situatii colegiului teritorial al medicilor;

(7) Onorarii și atragerea bolnavilor:

- a) Este interzisa emiterea oricarui document medical care ar aduce pacientului un avantaj material nejustificat sau ilicit;
- b) Este interzisa medicului practicarea concurenței neloiiale, inclusiv prin practicarea unor tarife minimale, vadit disproporționate fata de costul real al serviciului medical, in scopul atragerii clientelei. Este admis serviciul gratuit in scopuri filantropice, cu informarea colegiului teritorial al medicilor cel mai tarziu la 3 zile dupa acordarea asistentei medicale;

(8) Respectarea drepturilor persoanei:

- a) Medicul trebuie sa respecte dreptul persoanei in privinta optiunii libere asupra medicului sau curant și chiar sa faciliteze aceasta posibilitate;
- b) Un medic care este solicitat sau are obligatia sa examineze o persoana privata de libertate ori sa dea ingrijiri in mediu carceral nu poate nici direct, nici indirect, fie și numai prin simpla prezenta, sa cautioneze sau sa favorizeze atingerea integritatii fizice ori psihice a vreunui detinut, inclusiv a demnitatii acestuia.

Daca medicul constata ca persoana privata de libertate a suportat maltratari, are obligatia sa informeze autoritatea judiciara;

(9) Relatia cu pacientul:

- a) Exercitarea profesiei medicale nu trebuie facuta impersonal, ci incercand stabilirea unei relatii umane cu pacientul, pentru ca, la nevoie, compasiunea din partea medicului sa nu para un act formal;
- b) Este interzis ca medicul curant sa intretina relatii sexuale cu pacientii sai sau sa-i supuna pe acestia unor acte degradante pentru fiinta umana;
- c) Medicul trebuie sa dea dovada de diligența maxima in stabilirea diagnosticului, tratamentului adecvat și in evitarea complicatiilor previzibile la pacientul aflat in ingrijirea sa;
- d) Prescripțiile medicale trebuie formulate cat mai clar, medicul asigurându-se ca a fost inteles complet de catre bolnav și anturajul acestuia, mergand pana la incercarea de a supraveghea executarea tratamentului;

- e) Din momentul în care a răspuns unei solicitări, medicul este automat angajat moral să asigure bolnavului în cauza îngrijiri conștiincioase și devotate, inclusiv prin trimiterea pacientului la o unitate medicală sau la un specialist cu competențe superioare;
- f) Medicul curant are obligația de a face toate demersurile medicale pentru a facilita pacientului sau obținerea drepturilor sale ce decurg din starea de boală;
- g) În caz de război, cataclisme, epidemii și atentate, medicul nu are dreptul să își abandoneze bolnavii, cu excepția unui ordin formal al unei autorități competente în conformitate cu legea;

(10) Consimțământul:

- a) Pentru orice intervenție medicală diagnostică sau terapeutică este necesar consimțământul informal al pacientului;
- b) Consimțământul pacientului va fi exprimat în condițiile legii;
- c) Consimțământul va fi dat după informarea pacientului asupra diagnosticului, prognosticului, alternativelor terapeutice, cu riscurile și beneficiile acestora;
- d) În situația pacienților minori, incompetenți sau care nu își pot exprima voința, consimțământul va aparține reprezentanților legali. Dacă medicul curant apreciază că decizia reprezentantului legal nu este în interesul pacientului, se constituie o comisie de arbitraj de specialitate pentru a evalua cazul și a lua decizia;
- e) În situații de urgență, când este pusă în pericol viața pacientului, iar acesta nu își poate exprima voința și rudele sau reprezentanții legali nu pot fi contactați, consimțământul este implicit, iar medicul va face tot ceea ce este posibil pentru salvarea pacientului, urmând ca informarea acestuia să se facă ulterior;
- f) Prognosticul grav va fi împărtășit pacientului cu prudență și tact, ținându-se cont de starea psihică a acestuia. Prognosticul va fi dezvăluit și familiei doar dacă pacientul consimte la aceasta. În cazul în care se consideră că dezvăluirea prognosticului informal va dăuna pacientului sau atunci când acesta nu dorește să afle, prognosticul poate fi dezvăluit familiei;

(11) Probleme ale îngrijirii minorilor

- a) Medicul trebuie să fie apărătorul intereselor medicale ale copilului bolnav atunci când apreciază că starea de sănătate a copilului nu este bine înțeleasă sau nu este suficient de bine protejată de anturaj;
- b) Dacă medicul apreciază că un minor este victima unei agresiuni sau privațiuni, are obligația de a-l proteja uzând de prudență și anunțând autoritatea competentă;

(12) Eliberarea de documente

- a) Este interzisă eliberarea pentru bolnav a unor certificate de competență sau a unor rapoarte tendențioase. Orice act medical va oglindi realitatea obiectivă;
- b) Medicul poate emite certificate, atestate și documente permise de lege, pe baza propriilor sale constatări și a examenelor necesare în acest scop. Este interzis ca informațiile medicale să fie prezentate deformat sau ascunse. Documentele medicale vor respecta forma prevăzută de lege. Documentele medicale nu trebuie să conțină mai multe date decât este necesar scopului pentru care acestea sunt întocmite și eliberate;
- c) Persoana la care se referă documentul medical emis are dreptul de a fi informată cu privire la conținutul acestuia;

13) Indatoriri fata de public

- a) Medicul chemat într-o familie ori colectivitate trebuie să se îngrijească de respectarea regulilor de igienă și de profilaxie. El va semnala bolnavului și anturajului responsabilitatea ce revine acestora față de ei înșiși, dar și față de comunitate și colectivitate;
- b) Medicul are obligația morală de a aduce la cunoștința organelor competente orice situație de care află și care reprezintă un pericol pentru sănătatea publică.

Art. 21 Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a asistentilor medicali generalisti, moaselor si asistentilor medicali:

- (1) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical trebuie sa evite in exercitarea profesiei atitudinile ce aduc atingere onoarei profesiei si sa evite tot ceea ce este incompatibil cu demnitatea si moralitatea individuala si profesionala;
- (2) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical au obligatia sa manifeste o conduita ireprosabila fata de bolnav, respectand intotdeauna demnitatea acestuia;
- (3) In caz de pericol public, asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical nu au dreptul sa isi abandoneze bolnavii, cu exceptia unui ordin formal al unei autoritati competente, conform legii.
- (4) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical sunt raspunzatori pentru fiecare dintre actele lor profesionale;
- (5) Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesionala, asistentii medicali generalisti, moasele si asistentii medicali din sistemul public sau privat incheie o asigurare de raspundere civila pentru greseli in activitatea profesionala;
- (6) Incredintarea atributiilor proprii unor persoane lipsite de competenta constituie greseala deontologica;
- (7) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical trebuie sa comunice cu pacientul intr-o maniera adecvata, folosind un limbaj respectuos, minimalizand terminologia de specialitate pe intelesul acestora;
- (8) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical trebuie sa evite orice modalitate de a cere recompense, altele decat formele legale de plata.

Art. 22. Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a farmacistului:

- (1) Indiferent de sfera de activitate, farmacistul trebuie sa aiba in centrul atentiei sale binele pacientului si al publicului in general;
- (2) Farmacistul este raspunzator pentru toate deciziile sale profesionale, indiferent de responsabilitatile asumate in exercitarea profesiei sale;
- (3) Farmacistul, in timpul exercitarii actului profesional, este obligat sa respecte urmatoarele reguli:
 - a) sa isi exercite profesia in conformitate cu procedurile standard de operare scrise, prevazute de regulile de buna practica din domeniul sau de activitate;
 - b) sa isi indeplineasca indatoririle profesionale cu competenta, in termenele stabilite;
 - c) sa profeseze doar in acele posturi in care i se permite sa isi respecte indatoririle esentiale ca farmacist, libertatea de decizie si independenta profesionala;
 - d) sa accepte acele posturi pentru care are competenta si disponibilitatea necesare pentru a indeplini cu succes indatoririle profesionale. In acest sens trebuie sa se informeze asupra specificului activitatii, accesului la mijloacele necesare pentru exercitarea profesiei la standardele necesare;
 - e) sa isi indeplineasca personal atributiile si la nevoie sa delege o persoana competenta autorizata pentru indeplinirea anumitor activitati profesionale, asumandu-si raspunderea;
 - f) sa informeze imediat o persoana responsabila in cazul in care nu isi poate indeplini indatoririle profesionale, pentru a se putea lua la timp masuri de remediere;
 - g) sa raporteze medicului prescriptor sau autoritatilor competente orice efect nedorit sau advers al medicamentelor, in scopul optimizarii tratamentelor;
 - h) sa se abtina sa critice sau sa condamne convingerile personale ori religioase ale pacientului care apeleaza la serviciile sale;

- i) să acorde servicii în mod egal pentru toți pacienții, fără discriminare, în ordinea solicitării acestora, cu excepția situațiilor de urgență;
- j) să se asigure că serviciile sale au fost percepute și înțelese corect de pacient, încurajându-l să participe activ la reușita tratamentului;
- k) să nu refuze nejustificat acordarea serviciilor care îi intra în atribuții, conform legii.
- (4) Farmacistul poate refuza acordarea unor servicii către pacient atunci când refuzul este justificat de interesul sănătății pacientului.
- (5) Înainte de a-și asuma o funcție de conducere, farmacistul trebuie să se autoevalueze și să se asigure că este capabil să îndeplinească toate responsabilitățile acestei funcții.
- (6) În exercitarea funcției, farmacistul-sef are următoarele obligații:
- a) trebuie să se informeze asupra tuturor aspectelor și cerințelor legate de funcția pe care o îndeplinește;
- b) trebuie să se asigure că toți membrii personalului aflat în subordinea sa sunt informați asupra atribuțiilor profesionale pe care trebuie să le îndeplinească;
- c) trebuie să transmită instrucțiunile clar pentru a împiedica orice risc de eroare; în măsura posibilităților, el va transmite în scris proceduri standard de operare;
- d) să se asigure că membrii personalului aflat în subordinea sa își îndeplinesc atribuțiile în conformitate cu prevederile legale, dar și cu competența și aptitudinile personale;
- e) trebuie să respecte independența profesională a farmacistilor din subordine;
- f) să se asigure că echipamentele, localul și utilitățile de la locul de muncă sunt menținute la standardele acceptate pentru desfășurarea în bune condiții a activităților profesionale;
- g) să se asigure că toate activitățile profesionale desfășurate sub controlul său, precum și cele exercitate de el personal sunt supuse asigurării de răspundere profesională;
- h) să se asigure că toate măsurile privind păstrarea confidențialității sunt efective;
- i) are datoria să notifice colegiului pe raza căruia își desfășoară activitatea orice schimbare de interes profesional privind membrii personalului din subordinea sa ori funcția sa;
- j) trebuie să accepte, în măsura posibilităților, elevi și studenți pentru îndeplinirea stagiului de practică în unitatea pe care o conduce.
- (7) Competența profesională
- a) Farmacistul trebuie să își asigure și să își mențină la un înalt nivel pregătirea profesională, prin actualizarea permanentă a cunoștințelor în aria sa profesională, în scopul îndeplinirii atribuțiilor cu competența necesară.
- b) În vederea actualizării permanente a cunoștințelor profesionale, farmacistul este obligat:
- să își planifice și să participe la formele de pregătire profesională organizate sau acreditate de Colegiul Farmacistilor din România;
 - să evalueze și să aplice în practică curentă cunoștințele actualizate permanent;
 - să ateste cu documente doveditoare pregătirea sa, prin formele programelor de dezvoltare profesională acceptate, atunci când acest lucru îi este solicitat de comisiile de specialitate ale colegiului teritorial care este înregistrat;
- (8) Confidențialitatea
- a) Farmacistul are datoria de a respecta și proteja informația profesională;
- b) Farmacistul trebuie să respecte și să protejeze confidențialitatea informațiilor referitoare la pacienți, obținute în cursul activităților profesionale;
- c) Informațiile pot fi dezvăluite în următoarele cazuri:
- când pacientul și-a dat consimțământul scris;
 - când tutorele pacientului a consimțit în scris, dacă vârsta pacientului sau starea sa de sănătate nu permite aceasta;

- cand este necesar pentru a preveni afectari majore sau punerea in pericol a sanatatii pacientului, a unei terte persoane sau a publicului in general;
 - stabilirea vinovatiei in cazul savarsirii unor infractiuni, la solicitarea instantei de judecata;
 - in alte situatii prevazute de lege;
- d) Farmacistul nu trebuie sa dezvaluie, decat cu acordul scris al medicului prescriptor, nici o informatie referitoare la practica prescrierii acestuia;
- e) Farmacistul trebuie sa protejeze informatia profesionala interna, respectand urmatoarele reguli:
- sa nu permita accesul tertilor la informatii privind activitatea unitatii in care isi desfasoara activitatea, decat cu acordul scris al angajatorului sau in alte situatii prevazute de lege;
 - sa respecte cerintele legale de protectie a informatiilor privind acumularea si utilizarea acestora;
 - sa asigure protectia informatiilor la operatiunile de stocare, transmitere, primire ori distrugere.

Art. 23. Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a biochimistului, biologului sau chimistului:

- (1) In exercitarea profesiei, biochimistul, biologul și chimistul din sistemul sanitar respecta demnitatea fiintei umane și principiile eticii, dand dovada de responsabilitate profesionala și morala, actionand intotdeauna in interesul pacientului, al familiei pacientului și al comunitatii.
- (2) Biochimistul, biologul și chimistul din sistemul sanitar sunt obligati sa pastreze secretul profesional.
- (3) Litigiile sau abaterile de la etica profesionala se analizeaza și masurile se iau, dupa caz, de catre șeful echipei medicale sau de conducerea unitatii ori de catre Colegiul Medicilor din Romania, impreuna cu Ordinul Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor, potrivit Codului de etica și deontologie profesionala a biochimistilor, biologilor și chimistilor din sistemul sanitar.

Art. 24. Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a consilierului juridic:

- (1) Integritatea si autonomia profesionala, respectarea legilor, probitatea, onoarea, vigilența, confidentialitatea, organizarea, eficacitatea si perseverența sunt ideile diriguitoare care guverneaza activitatea consilierului juridic;
- (2) Indeplinirea corecta si in timp util a atributiilor profesionale confera substanta principiului integritatii profesionale;
- (3) Autonomia si independenta profesionala a consilierului juridic se manifesta prin asumarea unor responsabilitati si actionarea la moment oportun intr-un context determinat;
- (4) Consilierii juridici sunt independenti din punct de vedere profesional si se supun numai Constitutiei Romaniei, legii, statutului profesiei si prezentului cod de deontologie profesionala. Prin independenta profesionala in sensul prezentului cod se intelege libertatea de actiune si de opinie care este limitata doar prin dispozitii legale sau regulamente aplicabile profesiei de consilier juridic;
- (5) Corectitudinea si integritatea morala sunt valori fundamentale pe care consilierul juridic este obligat sa le respecte atat in timpul serviciului cat si in afara acestuia;
- (6) Rezultatul activitatii consilierului juridic este o consecinta a urmaririi atente si continue a derularii sarcinilor incredintate;
- (7) Datoria fiecarui consilier juridic este sa pastreze secretul datelor si informatiilor de care a luat la cunostinta in virtutea exercitarii profesiei cu exceptia unor dispozitii legale sau statutare contrare. Confidentialitatea datelor si informatiilor detinute contribuie la crearea unui climat de siguranta pentru entitatea beneficiara a serviciilor oferite;

- (8) Organizarea riguroasă a activității consilierului juridic se face în scopul satisfacerii celor mai exigente standarde de calitate și eficacitate a muncii;
- (9) Prin discernerea între serviciul oferit și așteptările beneficiarului, între așteptările personale, profesionale și consecințele economice, în activitatea consilierului juridic primează respectarea legii;
- (10) Consilierul juridic este obligat să depună efortul necesar pentru realizarea și reușita sarcinilor ce îi revin în exercitarea profesiei;
- (11) Respectarea și aplicarea principiilor enunțate constituie un deziderat și un scop al exercitării profesiei de consilier juridic. Respectarea lor se impune chiar și în afara exercitării activității profesionale, consilierul juridic fiind obligat să se abțină de la săvârșirea de fapte ilegale sau contrarii dispozițiilor statutare ale asociației profesionale din care face parte, de natură a aduce atingere principiilor fundamentale, ordinii publice și bunelor moravuri sau demnității profesiei de consilier juridic;
- (12) Consilierul juridic asigură apararea drepturilor și intereselor legitime ale statului, ale autorităților publice centrale și locale, ale instituțiilor publice și de interes public, ale celorlalte persoane juridice de drept public, precum și ale persoanelor juridice de drept privat și ale celorlalte entități interesate în conformitate cu Constituția și cu legile țării;
- (13) În virtutea unei pregătiri profesionale deosebite și a stăpânirii perfecte a tehnicilor de asistență, consiliere și reprezentare consilierul juridic trebuie să dovedească o aprofundată cunoaștere a problematicei cauzelor supuse spre rezolvare;
- (14) Apartenența consilierului juridic pe baza unui contract sau a unui act de numire în funcție la o entitate privată sau publică, nu aduce atingere îndatoririlor sale profesionale, oportunității de a alege metodele de lucru sau posibilității de luare a unor decizii în plan profesional;
- (15) Consilierului juridic îi este interzis în exercitarea profesiei să tolereze acte ilegale. Consilierul juridic nu se poate prevala de poziția sa pentru a satisface anumite interese personale. El va refuza orice ofertă sau promisiune de avantaje ilicite și se va abține de la acte care contravin principiilor moralei și celor de ordine publică;
- (16) Consilierul juridic este responsabil de concluziile și acțiunile sale în exercitarea profesiei;
- (17) Profesia de consilier juridic se exercită personal de către consilierul juridic înscris pe Tabloul profesional al consilierilor juridici definitiv și stagiați, ținut de către Colegiile Consilierilor Juridici din România;
- (18) Consilierul juridic va utiliza cu bună credință mijloacele tehnice și baza materială puse la dispoziție de către beneficiarul serviciilor sale.

Art. 25. Raporturi profesionale cu alți profesioniști din domeniul medico-sanitar și instituții pentru medici:

- (1) Relațiile medicului cu colegii și colaboratorii. Confraternitatea:
 - a) Medicul va trebui să își trateze confratii așa cum ar dori ei însuși să fie tratați de ei. În baza spiritului de corp, medicii își datorează asistență morală.
 - b) Schimbul de informații între medici privind pacienții trebuie să se facă obiectiv și în timp util, în așa fel încât asistența medicală a pacienților să fie optimă.
 - c) Dacă un medic are neînțelegeri cu un confrate, trebuie să prevaleze concilierea potrivit Statutului Colegiului Medicilor din România.
 - d) Este interzisă răspândirea de comentarii ce ar putea să prejudicieze reputația profesională a unui confrate. Medicii trebuie să ia apararea unui confrate atacat pe nedrept.

e) Constituie încălcare a regulilor etice blamarea și defaimarea colegilor (critica pregătirii sau activității lor medicale) în fața bolnavilor, aparținătorilor, a personalului sanitar etc., precum și orice expresie sau act capabil să zdruncine încrederea în medicul curant și autoritatea acestuia.

f) Atunci când un medic ia cunoștința despre greșeli etice sau profesionale care aduc atingere imaginii profesiei, comise de către un coleg, trebuie să ia atitudine cu tact, încercând să discute problema cu confratele în cauză. Dacă aceasta nu da rezultate, medicul are obligația să discute cazul în cadrul Colegiului Medicilor din România, înainte de a se adresa autorităților competente.

(2) Consultul medical

a) Ori de câte ori medicul considera necesar să ceară părerea unui coleg pentru elucidarea diagnosticului, formularea planului terapeutic sau a indicației unei intervenții, acesta va propune, de acord cu bolnavul sau aparținătorii lui și ținând cont de preferințele acestuia, un consult cu alți confrati.

b) Consultul este organizat de medicul curant și este recomandabil ca medicii chemați pentru consult să examineze bolnavul în prezența medicului curant. Apoi medicii se retrag pentru a discuta cazul. După ce au cazut de acord, medicul curant comunică bolnavului sau aparținătorului rezultatul consultului. Dacă există divergențe de păreri, se va proceda, după caz, la completarea examenelor, întemarea în spital, largirea consultului prin invitarea altor specialiști etc.

c) În consultul medical se va păstra o atmosferă de stimă și respect reciproc, nu se va manifesta superioritate față de medicul curant. Discuția cazului și observațiile critice nu se vor face în fața bolnavului sau a altor persoane străine, chiar dacă este vorba de medici subordonați.

d) Un medic care a fost chemat pentru un consult nu trebuie să revadă ulterior pacientul din proprie inițiativă și fără aprobarea medicului curant.

e) În cazul colaborării mai multor medici pentru examinarea sau tratamentul aceluiași pacient, fiecare practician își asumă responsabilitatea personală. Este interzis transferul de sarcini și responsabilități privind indicațiile de investigații, prescrierea de medicamente sau concedii medicale către alți medici care nu au participat la consultul medical.

f) Dacă în urma unui consult avizul celor chemați diferă fundamental de cel al medicului curant, pacientul trebuie informat. Medicul curant este liber să se retragă dacă părerea medicilor chemați la consult prevalează în opinia pacientului sau a anturajului acestuia.

g) Pacientul aflat în tratamentul unui coleg poate fi asistat de orice confrate pentru probleme incidente urgente, cu informarea prealabilă sau ulterioară a medicului.

h) Dacă propunerea pentru un consult medical vine din partea pacientului sau a anturajului acestuia, medicul are obligația organizării modalității de consult. În cazul în care medicul curant nu este de acord, se poate retrage fără explicații. În urma consultului se va redacta un document semnat de participanți. Dacă documentul nu este redactat, se consideră că participanții la consult susțin punctul de vedere al medicului curant.

(3) Raporturi cu alți profesioniști sanitari

a) Medicii vor avea raporturi bune, în interesul pacienților, cu ceilalți profesioniști din domeniul medical.

b) Obligații față de Colegiul Medicilor din România

c) Medicii membri ai Colegiului Medicilor din România trebuie să susțină organizația din toate punctele de vedere.

d) Medicul aflat în anchetă profesională este obligat să colaboreze cu persoanele desemnate de colegiu și să furnizeze toate datele solicitate în vederea încheierii investigației în cel mult 14 zile de la solicitare.

Art. 26. Raporturi profesionale cu alti profesioniști din domeniul medico-sanitar și iustitii pentru asistentul medical generalist, moasa și asistentul medical:

Raporturile profesionale cu alti profesioniști din domeniul sanitar

(1) În baza spiritului de echipă, asistenții medicali generalisti, moasele și asistenții medicali își datorează sprijin reciproc.

(2) Constituie încălcări ale regulilor etice:

a) jignirea și calomnierea profesională;

b) blamarea și defaimarea profesională;

c) orice alt act sau fapt care poate aduce atingere demnității profesionale a asistentului medical generalist, a moasei și a asistentului medical.

(3) În cazul unor neînțelegeri, în considerarea calității profesionale, conflictul în prima instanță trebuie mediat de biroul consiliului județean, la nivel județean/municipiului, și de Biroul executiv, la nivel național.

(4) Dacă acesta persistă, cei implicați se pot adresa Comisiei de etică și deontologie sau justiției, fiind interzisă perturbarea activității profesionale din aceste cauze.

(5) În cazul în care se constată încălcări ale regulilor etice, se urmează procedura de sancționare, conform prevederilor Statutului Ordinului Asistenților Medicali Generalisti, Moaselor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generalisti, Moaselor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009.

(6) În cazul colaborării mai multor asistenți medicali generalisti, moase și asistenți medicali pentru examinarea, tratamentul sau îngrijirea aceluiași pacient, fiecare practician își asumă responsabilitatea individuală prin aplicarea parafei profesionale în dreptul fiecărei manevre sau tehnici executate personal.

(7) În interesul pacienților, asistenții medicali generalisti, moasele și asistenții medicali vor avea relații de colaborare cu celelalte profesii din domeniul sanitar, cu respectarea demnității și onoarei profesionale.

Raporturile profesionale cu instituțiile

(1) Angajatorul trebuie să asigure condiții optime asistentului medical generalist, moasei și asistentului medical în exercitarea profesiei.

(2) Asistentul medical generalist, moasa și asistentul medical aduc la cunoștința persoanelor competente și autorităților competente orice circumstanță care poate prejudicia îngrijirea sau calitatea tratamentelor, în special în ceea ce privește efectele asupra persoanei sau care limitează exercitiul profesional.

(3) Asistentul medical generalist, moasa și asistentul medical, în concordanță cu diferitele niveluri de responsabilitate pe care le îndeplinesc, contribuie la orientarea politicilor și dezvoltarea sistemului de sănătate.

Art. 27. Raporturi profesionale cu alti profesioniști din domeniul medico-sanitar și instituții pentru Farmacisti:

(1) În exercitarea profesiei, farmacistul are datoria ca în interesul bolnavului și al pacientului în general să colaboreze cu toți confratii săi. În acest sens:

a) toți farmacistii își acordă ajutor reciproc și consultanță pentru realizarea îndatoririlor profesionale;

b) farmacistii își rezolvă singuri litigiile, cu respectarea spiritului de colegialitate; dacă nu reușesc, fac apel la comisia de litigii a colegiului;

c) farmacistul trebuie să își trateze toți colaboratorii cu respect, bunăvoință și colegialitate;

d) farmacistul trebuie să dovedească în orice împrejurare solidaritate față de colegii săi și loialitate față de corpul profesional și profesia de farmacist.

(2) În interesul pacientului și al publicului în general, farmacistul trebuie să colaboreze cu medicul și cu alți membri ai echipei de sănătate. În acest sens:

a) farmacistul colaborează activ cu medicul prescriptor pentru a realiza efectuarea tratamentului pacientului la timp, în parametrii optimi și în interesul acestuia;

b) în colaborarea sa cu medicul, farmacistul se va abține de la orice înțelegere în scop material sau de altă natură care ar avea drept rezultat încălcarea dreptului pacientului;

c) farmacistul trebuie să se abțină de la orice fapt care ar putea aduce prejudicii demnității și imaginii medicului sau altor membri ai profesiunilor sanitare, pentru a nu crea neîncredere pacientului.

Art. 28. Raporturi profesionale cu alți profesioniști din domeniul medico-sanitar și instituții pentru biochimist, biolog și chimist din sistemul sanitar:

(1) Activitatea biochimistului, biologului și chimistului din sistemul sanitar se desfășoară individual sau în cadrul unor colective mixte.

(2) Biochimistul, biologul și chimistul din sistemul sanitar colaborează cu medicul și recunosc rolul coordonator al acestuia, precum și cu ceilalți membri ai colectivului, participând la menținerea relațiilor amiabile în cadrul acestuia și contribuind la asigurarea calității actului medical.

(3) Membrii Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor în sistemul sanitar din România sunt obligați să aplice parafa cuprinzând numele, prenumele, gradul și specialitatea pe toate buletinele pentru analizele pe care le efectuează.

(4) Relațiile dintre biochimști, biologi și chimiști din sistemul sanitar se bazează pe corectitudine, colaborare, respect reciproc și solidaritate profesională, potrivit Codului de etică și deontologie profesională a biochimistilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar.

sistarea experimentului. Cercetarea medicala pe subiecți umani se poate derula doar dacă potențialele beneficii sunt superioare riscurilor.

(11) Impunerea cu forța sau prin inducerea în eroare a experimentului pe om constituie o gravă încălcare a principiilor eticii medicale. Participarea subiecților umani în cercetare se poate face numai voluntar și numai după ce aceștia au fost informați adecvat cu privire la: scopurile, metodele cercetării, riscurile și beneficiile anticipate. De asemenea, subiecții trebuie informați că se pot retrage oricând din cercetare, fără ca acest lucru să îi prejudicieze în vreun fel. Consimțământul informat al participanților trebuie luat cu respectarea prevederilor legale.

(12) Refuzul unui pacient de a participa într-o cercetare nu trebuie să influențeze calitatea relației medic-pacient.

(13) În cazul minorilor, consimțământul va fi obținut de la aparținători sau de la reprezentantul legal, fiind necesar și acceptul minorului de a participa în cercetare. Este necesar un maximum de prudență în a utiliza minorii în experimentele medicale și numai dacă riscurile sunt minime.

(14) În cazul persoanelor incompetente sau incapabile de a-și exprima voința, consimțământul va fi obținut de la aparținători sau de la reprezentanții legali.

(15) Incluziunea în cercetarea medicală a subiecților incompetenți sau care nu își pot exprima voința se va face numai atunci când cercetarea nu poate fi efectuată folosindu-se persoane competente (condiția fizică sau psihică ce împiedică obținerea consimțământului informat este o caracteristică necesară a populației incluse în studiu) și numai dacă riscurile sunt minore.

(16) Medicul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru protejarea intimității subiecților participanți în cercetare, pentru păstrarea confidențialității informațiilor despre subiecți, și trebuie să minimalizeze pe cât posibil impactul cercetării asupra integrității fizice, mentale și a personalității acestora.

(17) Cercetările făcute în scop terapeutic constituie aplicarea pentru prima dată la om a unor procedee medicale sau chirurgicale și se vor face exclusiv în scop curativ. În asemenea cercetări trebuie să existe o proporționalitate justă, în favoarea bolnavului, între riscurile procedurii noi și gravitatea cazului; pericolele posibile ale procedurii noi să nu întreață în gravitate evoluția probabilă a bolii de bază sau a tratamentelor cunoscute și aplicate până în prezent.

(18) Folosirea unui placebo în cercetări medicale combinate cu îngrijirea pacienților este admisă numai atunci când nu există metode profilactice, diagnostice sau terapeutice demonstrate pentru subiecții participanți ori atunci când pacienții care primesc placebo nu sunt expuși unor riscuri suplimentare.

(19) Participanții într-o cercetare medicală trebuie să aibă acces la beneficiile rezultate din aceasta, după încheierea cercetării.

(20) Publicarea rezultatelor unei cercetări medicale pe subiecți umani se va face cu respectarea acurateții datelor și numai în condițiile în care sunt respectate normele etice naționale și internaționale care guvernează cercetarea medicală pe subiecți umani.

(21) Se interzice provocarea de îmbolnăviri artificiale unor oameni sănătoși, din rațiuni experimentale.

(22) În toate cazurile de cercetări clinice, pentru verificarea pe om a eficacității unor metode de diagnostic sau de tratament se va respecta riguros condiția consimțământului voluntar al subiectului.

(23) Experimentarea umană trebuie să respecte un număr de reguli:

- a) să fie precedată de o serioasă experimentare pe animal;
- b) subiectul să accepte voluntar, să fie major, în stare de libertate și perfect informat despre riscuri;
- c) în cazul unor maladii incurabile, la subiecți în stadiul terminal, remediul nu trebuie să provoace suferințe suplimentare și să existe șanse rezonabile de a fi util;
- d) nu pot fi experimentate remedii care ar altera psihicul sau conștiința morală.

(24) Se interzice orice activitate terapeutică sau experimentală pe om din simple rațiuni de orgoliu profesional ori științific, de al cărei rezultat nu poate beneficia majoritatea indivizilor sau care lezează principiile culturale ori morale ale comunității.

(25) Experimentele privind clonarea ființei umane sunt interzise.

Art. 30. Exercițiul medicinei de expertiză judiciară

(1) Subiectul va fi informat în prealabil despre sensul examinării, de către expertul care nu a avut niciodată nici o relație de un gen oarecare cu cel expertizat, ceea ce i-ar putea influența raționamentele. În acest din urmă caz expertul are obligația de a se recuza, informând forurile competente cu privire la motivele recuzării.

(2) Expertizatul poate recuza pe expert, acesta trebuind să se supună dorinței expertizatului.

(3) Raportul final nu va conține decât elemente de răspuns la chestiunile puse în decizia de numire a expertului. În rest, expertul este supus secretului profesional.

Art. 31. Exercițiul medicinei private

(1) Este interzis unui medic să își încredințeze propriul cabinet unui coleg pentru a fi administrat. Excepție face situația în care medicul titular este plecat din localitate din motive bine întemeiate (concedii de odihnă, de boală, postnatale, stagii de pregătire în alte localități sau în străinătate), când se va utiliza licența de înlocuire acordată de Colegiul Medicilor din România.

(2) În cabinetele de grup, exercițiul profesiei rămâne personal, pentru a se putea asigura, pe de o parte, independența profesională, iar pe de altă parte, răspunderea profesională individuală completă. Libertatea de opțiune pentru un anumit medic trebuie asigurată și respectată.

(3) Orice fel de asociere între medici trebuie să facă obiectul unui contract scris ce trebuie să respecte independența profesională a fiecăruia. Actul trebuie obligatoriu comunicat consiliului colegiului teritorial, pentru ca acesta să își dea avizul din toate punctele de vedere.

(4) Angajamentul profesional al medicului nu poate depăși competența profesională, capacitatea tehnică și de dotare a cabinetului ori baza materială afectată, inclusiv prin convenții sau colaborări ferme cu alte unități sanitare.

Art. 32. Atențarea la viața și integritatea fizică a bolnavului. Eutanasia

(1) Medicul trebuie să încerce reducerea suferinței bolnavului incurabil, asigurând demnitatea muribundului.

(2) Se interzice cu desăvârșire eutanasia, adică utilizarea unor substanțe sau mijloace în scopul de a provoca decesul unui bolnav, indiferent de gravitatea și prognosticul bolii, chiar dacă a fost cerut insistent de un bolnav perfect conștient.

(3) Medicul nu va asista sau îndemna la sinucideri ori autovătămări prin sfaturi, recomandări, împrumutarea de instrumente, oferirea de mijloace. Medicul va refuza orice explicație sau ajutor în acest sens.

(4) Nici o mutilare nu poate fi practică fără o justificare medicală evidentă, serios documentată și fără consimțământul informat al pacientului, cu excepția situațiilor de urgență cu risc vital.

(5) Prin actele sale profesionale, de investigare sau terapeutice, medicul nu trebuie să supună pacientul nici unui risc nejustificat, chiar dacă există cererea expresă a acestuia din urmă.

(6) Întreruperea de sarcină poate fi practică în cazurile și în condițiile prevăzute de lege. Orice medic este liber să refuze fără explicații cererea de întrerupere voluntară a sarcinii.

Art. 33. Situația bolnavului psihic

(1) Persoanele cu tulburări psihice beneficiază de asistență medicală și de îngrijiri de sănătate de aceeași calitate cu cele aplicate altor categorii de bolnavi și adaptate cerințelor lor de sănătate.

(2) Orice persoană cu tulburări psihice trebuie apărată de daunele pe care ar putea să le producă administrarea nejustificată a unui medicament, tehnica sau manevra de îngrijire și tratament, de maltratarile din partea altor pacienți sau persoane ori de alte acte de natură să antreneze o suferință fizică sau psihică.

(3) a) Pacientul cu tulburări psihice trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziei atât cât permite capacitatea lui de înțelegere. În cazul în care pacientul cu tulburări psihice nu își poate exprima liber voința, consimțământul în scris trebuie luat de la reprezentantul legal al acestuia.

b) Nu este necesară obținerea consimțământului în condițiile prevăzute la alin. (1) atunci când este necesară intervenția de urgență.

c) Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenție medicală, după caz, asumându-și în scris răspunderea pentru decizia sa; consecințele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului, cu informarea medicului, dacă întreruperea tratamentului sau a îngrijirilor are drept consecință punerea în pericol a vieții pacientului.

(4) Orice persoană care suferă de tulburări psihice trebuie tratată cu omenie și respectul demnității umane și trebuie să fie apărată împotriva oricăror forme de exploatare economică, sexuală sau de altă natură, împotriva tratamentelor vătămătoare și degradante. Nu este admisă nicio discriminare bazată pe o tulburare psihică.

Art. 34. Prescrierea, eliberarea pe baza unei rețete medicale și administrarea drogurilor

(1) Prescrierea, eliberarea pe baza unei rețete medicale și administrarea drogurilor, în alte condiții decât cele prevăzute de lege, constituie infracțiune.

Art. 35. Pacientul privat de libertate

(1) Personalului medical care îngrijește un pacient privat de libertate îi este interzis să aducă atingere integrității fizice, psihice sau demnității acestuia.

(2) Dacă personalul medical constată că pacientul privat de libertate a suportat maltratări, aceștia au obligația să informeze organele competente.

Art. 36. Situația pacienților infectați cu HIV sau bolnavi de SIDA

(1) a) Pacienții infectați cu HIV sau bolnavi de SIDA au dreptul la îngrijire și tratament medical în mod nediscriminatoriu, personalul medical fiind obligat să asigure îngrijirile de sănătate și să prescrie tratamentele și să-l aplice acestor pacienți.

b) Pastrarea confidențialității asupra datelor privind persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA este obligatorie pentru personalul medical care are în îngrijire, supraveghere și/sau tratament astfel de persoane.

c) Între specialiștii medico-sanitari, informațiile cu privire la statusul HIV/SIDA al unui pacient trebuie să fie comunicate.

Capitolul VI - Educatia profesionala continua

Art. 37. Educația profesională a personalului

In vederea cresterii gradului de pregatire profesionala, angajatii Spitalului Judetean de Urgenta Bistrita au obligatia sa efectueze cursuri si alte forme de educatie continua, precum si alte forme de educatie continua prevazute de lege pentru indeplinirea numarului minim de credite anual necesar reautorizarii exercitarii profesiei.

Capitolul VII - Obligatii etice si deontologice

Art. 38. Obligatia acordarii ingrijirilor medicale

- (1) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical, in exercitarea profesiei, nu pot face discriminari pe baza rasei, sexului, varstei, apartenentei etnice, originii nationale sau sociale, religiei, optiunilor politice sau antipatiei personale, a conditiei sociale fata de pacienti.
- (2) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical au obligatia de a lua masuri de acordare a primului ajutor.
- (3) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical au obligatia sa acorde asistenta medicala si ingrijirile necesare in limita competentei lor profesionale.
- (4) In caz de calamitati naturale (cutremure, inundatii, epidemii, incendii) sau accidentari in masa (naufragii, accidente rutiere sau aviatice, accidente nucleare etc.), asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical sunt obligati sa raspunda la chemare, sa isi ofere de bunavoie serviciile de ingrijire, imediat ce au luat cunostinta despre eveniment.
- (5) a) Vointa pacientului in alegerea asistentului medical generalist, a moasei si a asistentului medical trebuie intotdeauna respectata, indiferent care ar fi sensul acesteia.
b) Daca pacientul se afla intr-o stare fizica sau psihica ce nu ii permite exprimarea lucida a vointei, apartinatorii sau apropiatii celui suferind trebuie preveniti si informati corect, pentru a hotari in numele acestuia, cu exceptia imposibilitatii (de identificare, de comunicare, de deplasare etc.) sau a urgentelor.
- (6) Daca in urma examinarii sau in cursul ingrijirilor asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical considera ca nu au suficiente cunostinte sau experienta pentru a asigura o asistenta corespunzatoare, se vor consulta cu alti colegi sau vor indruma bolnavul catre alti specialisti.
- (7) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical vor pastra o atitudine de stricta neutralitate si neamestec in problemele familiale (morale, materiale etc.) ale pacientului, exprimandu-si parerea numai daca interventia este motivata de interesul sanatatii pacientului, cu consimtamantul prealabil al acestuia.
- (8) Asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical pot refuza acordarea unor ingrijiri catre pacient atunci cand refuzul este justificat de interesul sanatatii pacientului, cu exceptia situatiilor de urgenta.

Art. 39. Respectarea drepturilor pacientului

- (1) Pacientul are urmatoarele drepturi: dreptul la informatia medicala, dreptul la consimtamant, dreptul la confidentialitatea informatiilor si viata privata, drepturi in domeniul reproducerii, drepturi la tratament si ingrijiri medicale.

Art. 40. Consimtamantul

- (1) O interventie medicala nu se poate efectua decat dupa ce pacientul sau reprezentantul legal al acestuia, in cunostinta de cauza, si-a dat consimtamantul. Pacientul are dreptul sa refuze sau sa opreasca o interventie medicala, asumandu-si in scris raspunderea pentru decizia sa; consecintele refuzului sau al opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului.
- (2) Consimtamantul pacientului sau, dupa caz, al reprezentantului legal al acestuia este obligatoriu:
 - a) pentru recoltarea, pastrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul sau, in vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care acesta este de acord;
 - b) in cazul supunerii la orice fel de interventie medicala;

- c) in cazul participării sale la invatarnantul medical clinic si la cercetarea stiintifica;
 - d) in cazul fotografierii sau filmarii sale intr-o unitate medicala;
 - e) in cazul donarii de sange in conditiile prevazute de lege.
- (3) Consimtamentul pacientului sau al reprezentantului legal al acestuia, dupa caz, nu este obligatoriu in urmatoarele situatii:
- a) cand pacientul nu isi poate exprima vointa, dar este necesara o interventie medicala de urgenta;
 - b) in cazul in care fumizorii de servicii medicale considera ca interventia este in interesul pacientului, iar reprezentantul legal refuza sa isi dea consimtamentul, asistentul medical generalist, moasa si asistentul medical sunt obligati sa anunte medicul curant/de garda (decizia fiind declinata unei comisii de arbitraj de specialitate).

Art. 41. Secretul profesional

- (1) a) Secretul profesional este obligatoriu.
- b) Secretul profesional exista si fata de apartinatori, colegi sau alte persoane din sistemul sanitar, neinteresate in tratarnent, chiar si dupa terminarea tratamentului si decesul pacientului.
- 2) Obiectul secretului profesional il constituie tot ceea ce personalul medical, in calitatea lor de profesionist, au aflat direct sau indirect in legatura cu viata intima a pacientului, a familiei, a apartinatorilor, precum si problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstante in legatura cu boala si alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei.
- (3) Personalul medical raspund disciplinar pentru destainuirea secretului profesional, exceptie facand situatia in care pacientul si-a dat consimtamentul expres pentru divulgarea acestor informatii, in tot sau in parte.
- (4) Interesul general al societatii (prevenirea si combaterea epidemiilor, a bolilor venerice, a bolilor cu extindere in masa si allele asemenea prevazute de lege) primeaza fata de interesul personal al pacientului.
- (5) In comunicările stiintifice, cazurile vor fi astfel prezentate incat identitatea pacientului sa nu poata fi recunoscuta.
- (6) Informatiile cu caracter confidential pot fi fumizate de catre personalul medical numai in cazul in care pacientul isi da consimtamentul explicit sau daca legea o cere in mod expres.

Art. 42. Probleme ale ingrijirii minorilor

- (1) Daca personalul medical apreciaza ca minorul este victima unei agresiuni sau privatiuni, trebuie sa incerce sa il protejeze, uzand de prudente, si sa alerteze autoritatea competenta.
- (2) Personalul medical trebuie sa fie aparatorul copilului bolnav, daca apreciaza ca starea de sanatate nu este bine inteleasa sau nu este suficient de bine protejata.
- (3) In vederea efectuării tehnicilor si/sau a manevrelor de ingrijire si/sau de tratament asupra unui minor, consimtamentul trebuie obtinut de la reprezentantul legal al minorului, cu exceptia situatiilor de urgenta.

Art. 43. Concurenta neloiala

- (1) Nu trebuie sa se utilizeze mijloacele concurentei neloiale in vederea obtinerii unor avantaje materiale sau de alta natura.
- (2) Se considera a fi practici neloiale, fara a fi limitative, urmatoarele activitati:
- a) atragerea pacientilor prin oferirea de avantaje materiale sau reclama mincinoasa;
 - b) folosirea de functia detinuta sau de mandatul incredintat in cadrul organelor de conducere pentru atragerea de pacienti.
- (3) Este sanctionabila denuntarea nejustificata si in scop concurential a colegilor.

Art. 44. Publicitatea

- (1) Orice informație furnizată publicului în legătură cu serviciile de sănătate oferite trebuie să fie corectă, decentă, legală și onestă.
- (2) Orice informație și material promoțional cu privire la serviciile profesionale trebuie să fie în concordanță cu rolul personalului în promovarea sănătății și să permită pacientului să decidă independent asupra solicitării serviciului respectiv.
- (3) În scopul promovării unor servicii proprii, personalul trebuie să se abțină de la a defăima serviciile profesionale ale altor confrăți.

Capitolul VIII Dispoziții finale

Art. 45. Raspunderea

(1) Incalcarea dispozițiilor prezentului cod de conduita atrage raspunderea disciplinara a personalului Spitalului Judetean de Urgenta Bistrița, in conditiile legii.

(2) Organele cu atributii disciplinare au competenta de a cerceta incalcarea prevederilor prezentului cod de conduita si de a propune aplicarea sanctiunilor disciplinare in conditiile Legii nr. 53/2003, cu modificarile ulterioare.

(3) In cazurile in care faptele savarsite intrunesc elementele constitutive ale unor infractiuni, vor fi sesizate organele de urmarire penala competente, in conditiile legii.

(4) Personalul Spitalului Judetean de Urgenta Bistrița raspunde patrimonial, potrivit legii, in cazurile in care, prin faptele savarsite cu incalcarea normelor de conduita profesionala, aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice.

(5) Constituie incalcari ale regulilor etice:

a) jignirea si calomnierea unor colegi, aparținători sau pacienți;

b) blamarea si defaimarea profesionala a colegilor, aparținătorilor , pacienți ;

c) orice alt act sau fapt care poate aduce atingere demnitatii profesionale unui angajat al Spitalului Județean de Urgență Bistrita

Art. 46. Asigurarea publicitatii

Pentru informarea pacientilor compartimentul de relatii publice din cadrul Spitalului Judetean de Urgenta Bistrița are obligatia de a asigura publicitatea si de a afisa codul de conduita la sediul spitalului, intr-un loc vizibil.

Art. 47. Reglementari legislative

Prezentul Cod de etica si de conduita profesionala a fost intocmit in baza urmatoarelor reglementari legislative:

(1) Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduita a personalului contractual din autoritatile si institutiile publice;

(2) Legea nr.46/21.01.2003 privind drepturile pacientului;

(2) Codul de deontologie medicala al Colegiului Medicilor din Romania, aprobat prin hotărârea nr.2/2012 și publicat in Monitorul Oficial nr. 298 din 07 mai 2012;

(3) Codul de etică și deontologie al asistentului medical generalist, al moașei și al asistentului medical din România, aprobat prin Hotărârea nr.2/2009 a OAMGMAMR, publicat in Monitorul Oficial nr. 560 din 12 august 2009;

(4) Codul deontologic al farmacistului, aprobat prin Decizia nr.2/2009, publicat in Monitorul Oficial nr. 490 din 15 iulie 2009;

(5) Codul deontologic nr. 1 din 14 decembrie 2007 al profesiei de asistent social;

(6) Legea nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor in sistemul sanitar din Romania;

(7) Cod specific de norme profesionale pentru persoanele care desfasoara activitatea de control financiar preventiv propriu;

(8) Codul deontologic al consilierului juridic din data de 24/07/2004.

CONSILIUL DE ETICĂ

Președinte:

Membrii:

Secretar:

